

Standard Operation Procedures (SOP)

زمان انعقاد خون

زمان انعقاد خون (زمان انعقاد خون کامل) (CT) (whole blood clotting time)

نام آنالیت: انعقاد (Clotting)

ساختمان و متابولیسم: مدت زمانی که لازم است تا خون به صورت لخته در آید.

معرفی آزمایش، کاربرد بالینی: زمان انعقاد، نشانه‌دهنده نحوه عملکرد کلیه فاکتورهای سیستم‌های داخلی و مشترک است. فعال کننده پروسه انعقاد در این آزمایش، تماس فاکتور ۱۲ با شیشه بوده و مسیر آن سیستم داخلی و سپس مشترک است. می‌توان برای پیگیری درمان با هپارین از آن استفاده کرد، میزان هپارین در بیمار طوری تنظیم می‌شود که زمان انعقاد خون کامل ۲-۱/۵ برابر مقدار پایه یا پیش از آغاز درمان باشد.

اساس روش متداول: محاسبه مدت زمان لخته شدن خون در لوله، (روش Lee White: در سه لوله همولیز خون اضافه می‌شود و هر ۳۰ ثانیه ایجاد شدن لخته را در لوله اول بررسی می‌کنیم. این کار را برای دو لوله دیگر هم تکرار می‌کنیم و زمان ایجاد لخته را ثبت می‌کنیم. (زمان انعقاد برابر است با زمان انعقاد در لوله سوم)

روش مرجع: -

روش ارجح: -

روش‌های دیگر: آزمایش بر روی لام، آزمایش انعقاد به روش لوله مویینه.

نوع نمونه قابل اندازه‌گیری: خون کامل وریدی یا مویرگی

محدوده طبیعی:

در روش Lee White: 8-18 دقیقه، آزمایش روی لام = ۶-۲ دقیقه، روش لوله مویینه: ۶-۲ دقیقه.

واکنش تداخلی: تعریف نشده

معایب و فواید روش حاضر: در روش Lee White اگر درجه حرارت بن ماری کمتر از ۳۵ درجه سانتیگراد، و یا بیشتر از ۴۵ درجه سانتیگراد، و یا قطر لوله آزمایش بیشتر از حد لازم (۷۵*۱۰) باشد، زمان انعقاد، به طور کاذب طولانی می‌شود. روش بررسی زمان انعقاد روی لام به دلیل استاندارد نبودن درجه حرارت و خشک شدن لام ارزش چندانی ندارد. در روش لوله مویینه هم به علت فشار دادن محل نمونه‌گیری و احتمال ورود عصاره بافتی زمان انعقاد دقیق نخواهد بود. استفاده از آزمایش CT در غربال وضعیت انعقادی ارزشی ندارد.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.